

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0065/2014

29.1.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej
(2013/2175 (INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Wolf Klinz

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	14
OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	17
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO.....	22
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	26

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej (2013/2175 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” (COM(2013)0150),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (COM(2013)0462),
- uwzględniając zasady OECD dotyczące finansowania inwestycji długoterminowych dokonywanych przez inwestorów instytucjonalnych,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „»Najpierw myśl na małą skalę« – Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394), który uznaje centralną rolę MŚP w gospodarce UE oraz ma na celu wzmocnienie roli odgrywanej przez MŚP, a także wspieranie ich wzrostu i potencjału tworzenia miejsc pracy poprzez rozwiązanie szeregu problemów uważanych za szkodliwe dla ich rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MŚP” (COM(2011)0870),
- uwzględniając „wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2014–2020)” (COM(2011)0834),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. zatytułowany „Przegląd programu »Small Business Act« dla Europy” (COM(2011)0078) i rezolucję Parlamentu w tej sprawie z dnia 12 maja 2011 r.¹,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 roku w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego²,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE, 2009/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr

---

¹ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 102.

² Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1.

1060/2009 i (UE) nr 1095/2010¹,

- uwzględniając negocjacje transatlantyckiego partnerstwa handlowego i inwestycyjnego,
  - uwzględniając art.48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych a także Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0065/2014),
- A. mając na uwadze, że według Komisji głównym źródłem finansowania w UE są banki komercyjne, których udział w pośrednictwie finansowym wynosi ponad 75%;
- B. mając na uwadze, że światowy kryzys finansowy i kryzys zadłużeniowy w UE znacząco utrudniły proces pośrednictwa finansowego oraz obniżyły zdolność europejskiego sektora finansowego do zapewniania oszczędności na potrzeby inwestycji długoterminowych ze względu na złą sytuację makroekonomiczną;
- C. mając na uwadze, że inwestycje publiczne mają do odegrania kluczową rolę w stymulowaniu inwestycji długoterminowych; mając na uwadze, że zgodnie z ostatnimi badaniami Komisji² strategie polityczne konsolidacji budżetowej, w szczególności te koordynowane na szczeblu UE, miały bardzo istotny wpływ na inwestycje długoterminowe ze względu na skutki uboczne oraz dodatni mnożnik fiskalny;
- D. mając na uwadze, że konkurenci UE na arenie międzynarodowej, tacy jak USA lub Japonia, utrzymali wysoki poziom inwestycji publicznych, a strategie polityczne UE doprowadziły do znacznego obniżenia poziomu takich inwestycji;
- E. mając na uwadze ciągły brak zaufania i wysoki stopień niechęci do podejmowania ryzyka ze strony inwestorów zarówno prywatnych, jak i instytucjonalnych;
- F. mając na uwadze, że niski poziom stóp procentowych i prognozy niskiego wzrostu, przynajmniej na najbliższą przyszłość oraz niepewność gospodarcza spowodowały znaczące zmniejszenie w dostarczaniu finansowania długoterminowego oraz gotowości do podejmowania ryzyka w tym zakresie;
- G. mając na uwadze, że ograniczone finanse publiczne w państwach członkowskich osłabiły zdolność sektora publicznego do inwestycji w infrastrukturę;
- H. mając na uwadze, że Parlament kilkakrotnie domagał się aktu prawnego dotyczącego restrukturyzacji przedsiębiorstw (zgodnie z wnioskiem ze stycznia 2013 r.) w celu umożliwienia przedsiębiorstwom długoterminowego planowania;
- I. mając na uwadze, że rosnące całkowite bezrobocie, a w szczególności bezrobocie ludzi młodych, jest głównym zagrożeniem dla gospodarczej i społecznej konwergencji na szczeblu UE;

---

¹ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

² http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Uzasadnienie

1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji obejmującą rozpoczęcie szeroko zakrojonej debaty na temat sposobów zapewniania finansowania długoterminowego oraz usprawnienia i dywersyfikacji systemu pośrednictwa finansowego na potrzeby inwestycji długoterminowych w UE; niemniej jednak podkreśla, że w trybie pilnym muszą zostać poczynione konkretne postępy w celu wznowienia inwestycji długoterminowych i tworzenia miejsc pracy w UE; podkreśla, że definicja finansowania długoterminowego powinna mieć zrównoważony charakter i obejmować zobowiązania trwałe, aby zarządzać długoterminowymi aktywami bez ryzyka nadmiaru płynności;
2. zwraca uwagę, że długoterminowe inwestycje muszą być zgodne z potrzebami gospodarki realnej, tak by zapewnić niezbędną podstawę stałego oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i dobrostanu społecznego w celu zapewnienia konkurencyjnej, zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu i innowacyjnej UE;
3. odnotowuje specyfikę okoliczności, przed jakimi stoją szczeble lokalne i regionalne i wzywa do sprawnej współpracy instytucji UE, państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych w celu wspierania międzynarodowych projektów w celu ustanawiania kultury inwestowania długoterminowego w UE;
4. podkreśla, że długoterminowe inwestycje muszą być zgodne z celami określonymi w strategii „Europa 2020”, aktualizacją komunikatu w sprawie polityki przemysłowej z 2012 r., inicjatywą „Unia innowacji” oraz instrumentem „Łącząc Europę”;
5. zwraca uwagę, że koszty szkoleń i edukacji powinny być traktowane jako inwestycje długoterminowe;
6. zauważa, że możliwość zapewniania przez gospodarkę finansowania długoterminowego zależy od popytu w sektorze publicznym i prywatnym, w obu przypadkach utrzymującego się na bardzo niskim poziomie w UE, jej kultury inwestycyjnej, a także jej zdolności do generowania potencjału finansowania oraz pozyskiwania i utrzymywania kapitału pochodzącego z bezpośrednich inwestycji krajowych i zagranicznych;
7. podkreśla, że inwestycje długoterminowe odgrywają kluczową rolę w stabilizacji rynków finansowych poprzez inwestowanie antycykliczne, co tym samym przekłada się na promocję zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
8. zauważa, że w UE ponad 75% długoterminowego finansowania pochodzi z banków, co powoduje znaczącą zależność od tego źródła finansowania, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych udział banków w długoterminowym finansowaniu wynosi mniej niż 20%, natomiast większość środków pochodzi z dobrze rozwiniętych rynków kapitałowych;
9. zauważa, że system finansowy UE stanie się bardziej odporny, posiadając szerszy zakres pozabankowych źródeł i instrumentów finansowania, które służą oszczędzającym i potrzebom przedsiębiorstw w zakresie finansowania długoterminowego;
10. zauważa, że aby cele UE w zakresie energetyki i klimatu zostały osiągnięte, alokacja aktywów musi zostać skierowana na ekologiczne inwestycje długoterminowe;

11. podkreśla, że konsolidacja budżetowa jest priorytetem dla budżetów publicznych w celu zapewnienia i odbudowania zgodności z paktem stabilności i wzrostu oraz drugiego pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego; wspiera zatem inicjatywę mającą na celu zwiększenie prywatnych inwestycji w dziedzinie finansowania długoterminowego;

Przeszkody na drodze do inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu

12. zauważa, że finansowanie publiczne jest ograniczone ze względu na powolny wzrost gospodarczy, złe zarządzanie budżetem publicznym oraz pomoc państwa przyznawaną w celu ratowania instytucji finansowych;

13. zauważa, że niektóre państwa napotykają poważne przeszkody w uzyskaniu dostępu do rynków kapitałowych lub nawet odmawia się im takiego dostępu ze względu na zaciągnięcie nadmiernych długów w ostatnich latach, podczas gdy rynki kapitałowe stanowiły główną przyczynę niedawnego kryzysu; zwraca uwagę, że w wielu państwach członkowskich dostęp do kapitału dla MŚP jest znacznie utrudniony, ponieważ banki komercyjne udzielają kredytów wyłącznie na niekorzystnych warunkach;

14. zauważa, że niektórzy inwestorzy w sektorze bankowym i ubezpieczeniowym muszą dostosować swoje modele biznesowe do zmieniających się i zaostrzonych wymogów regulacyjnych; zwraca uwagę, że te wymogi powinny wzmocnić finansowanie gospodarki realnej i przyczynić się do osiągnięcia nadrzędnych celów UE w obszarze gospodarki inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu;

15. zauważa, że inwestorzy mogą także być zniechęceni do inwestowania w niektóre sektory z powodu ryzyka, jakie niosą zmiany w przepisach, które mogą w istotny sposób zmienić rentowność projektu;

16. wzywa Komisję, aby we współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego dokonała oceny ryzyka systemowego dla rynków kapitałowych i społeczeństwa spowodowanego nadmiarem niespalonych zasobów węgla; wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania z tej oceny w ramach działań następczych do swojej zielonej księgi;

17. zauważa, że obecne kodeksy upadłościowe w UE są rozdrobnione i mogą w niektórych przypadkach powstrzymywać inwestycje transgraniczne i ograniczać możliwości inwestorów w zakresie odzyskania kapitału w przypadku niepowodzenia projektu; ostrzega przed „równaniem w dół” w związku z ochroną inwestorów, którego należy uniknąć; uznaje fakt, że przepisy prawa upadłościowego należą do kompetencji państwa członkowskiego;

Alternatywne mechanizmy finansowania

18. zauważa, że banki komercyjne prawdopodobnie pozostaną głównym źródłem finansowania oraz że ustanowienie nowych źródeł finansowania jest dla państw członkowskich kluczowe, aby uzupełnić istniejące mechanizmy i zapłacić lukę w finansowaniu, przy jednoczesnym zapewnieniu stosownych ram regulacji i nadzoru, dostosowanych do potrzeb gospodarki realnej; uważa za godne ubolewania, że liczba ofert

publicznych w UE spadała w trakcie ostatnich dwudziestu lat, utrudniając rozwój, tworzenie miejsc pracy, innowacje i utrzymanie stabilności; zauważa, że MŚP notowane na giełdzie mają istotny udział w ilości nowych miejsc pracy stworzonych w UE oraz ubolewa z powodu negatywnych konsekwencji dla tych przedsiębiorstw, posiadających niewystarczający kapitał na czas rozwoju;

19. zwraca się o rozpatrzenie utworzenia sekcji inwestycyjnej w budżecie UE;
20. z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji w sprawie długoterminowych funduszy inwestycyjnych; zauważa, że ich przewidywana specyfikacja oznaczać będzie, że będą służyły głównie inwestorom instytucjonalnym; zwraca uwagę, że system UE dotyczący alternatywnych funduszy inwestycyjnych, kapitału wysokiego ryzyka oraz funduszy inwestycji społecznych również przedstawia odpowiednie modele mechanizmów inwestycyjnych;
21. podkreśla wzmocnioną rolę nowych i innowacyjnych instrumentów finansowych we wszystkich obszarach działań oraz wszystkich funduszy wchodzących w skład europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; zwraca uwagę, że rola instrumentów finansowych w ramach polityki spójności ma coraz większe znaczenie ze względu na niewystarczający dostęp do kredytów na inwestycje w gospodarce realnej; wzywa Komisję do zagwarantowania jasności i przejrzystości prawnej w zakresie nowych i dostępnych od ręki instrumentów finansowych oraz do ustanowienia bardziej ścisłych powiązań z pożyczkami udzielanymi przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI);
22. wzywa Komisję do zaproponowania wzmocnionych ram europejskich dla mniej płynnych funduszy inwestycyjnych w celu skierowania krótkoterminowej płynności prywatnych gospodarstw domowych na długoterminowe inwestycje oraz do przedstawienia dodatkowego rozwiązania w zakresie emerytur;
23. zachęca zainteresowane strony do dalszego opracowywania inicjatywy w zakresie obligacji projektowych UE – Europejskiego Banku Inwestycyjnego w celu zwiększenia finansowania dużych europejskich projektów infrastrukturalnych w sektorach transportu, energetyki i technologii informacyjnej; wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych inicjatyw w zakresie obligacji projektowych opartych na systemach gwarancji; przypomina, że gwarancje państwowe powinny być udzielane tylko pod rygorystycznymi warunkami, zapewniającymi odpowiednie dostarczanie dóbr publicznych;
24. uważa, że partnerstwa publiczno-prywatne (PPP) mogą być skutecznym i opłacalnym środkiem usprawniającym współpracę między sektorem publicznym a sektorem prywatnym w zakresie konkretnych inwestycji, w szczególności projektów infrastruktury. zauważa, że istnieje silna potrzeba posiadania wysokiego poziomu wiedzy specjalistycznej, aby dokonać odpowiednich uzgodnień w zakresie wyboru, oceny, projektowania, długoterminowego planowania i organizacji finansowania takich projektów;
25. sądzi, że publiczni inwestorzy długoterminowi (krajowe, regionalne lub wielostronne banki rozwoju oraz publiczne instytucje finansowe) mogą w znaczny sposób stymulować prywatne inwestycje, tak by umożliwić MŚP dostęp do finansowania i pobudzać długoterminowe finansowanie przedsiębiorstw o szerszym interesie publicznym i

znaczeniu strategicznym, czyli tych, które wniosłyby wartość dodaną do celów polityki publicznej dotyczących rozwoju gospodarczego, spójności społecznej i ochrony środowiska; podkreśla znaczenie rozliczalności, przejrzystości i odpowiedzialności demokratycznej za pożądane cele w dziedzinie inwestycji długoterminowych oraz mechanizmów ułatwiających;

26. wzywa Komisję, aby w uzupełniającym dokumencie zbadała i opracowała zharmonizowane podejście do długoterminowej wyceny projektów o interesie ogólnym, wspieranych ze środków publicznych na poziomie krajowym i unijnym;
27. wzywa państwa członkowskie do zbudowania odpowiednich sieci służących współpracy i wymianie informacji oraz do ustanowienia krajowych lub regionalnych długoterminowych inwestorów publicznych, którzy mogą wyciągać wnioski z najlepszych praktyk istniejących już instytucji; podkreśla w tym kontekście, że takie krajowe i regionalne banki rozwoju, które często mają charakter spółdzielczy, kontynuowały oferowanie wiarygodnych mechanizmów finansowania na rzecz lokalnych i regionalnych gospodarek podczas obecnego kryzysu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wsparcia dla tego rodzaju instytucji finansowych;
28. wzywa Komisję do zbadania sposobów wsparcia państw członkowskich potrzebujących finansowania oraz wsparcia technicznego, aby ustanowić krajowych i regionalnych długoterminowych inwestorów publicznych oraz do przeanalizowania możliwości wprowadzenia mechanizmu gwarancji UE dla krajowych długoterminowych inwestorów publicznych;
29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania możliwości technik agregacji i łączenia jako sposobu poprawiania perspektywy dla małej skali projektów społecznych i innych projektów infrastrukturalnych w celu przyciągnięcia niezbędnych inwestycji;
30. odnotowuje szybki rozwój finansowania społecznościowego oraz uważa, że może on otworzyć nowe możliwości; niemniej jednak podkreśla, że ochrona inwestorów i przejrzystość muszą zostać zachowane;
31. jest zdania, że inwestorzy instytucjonalni – zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa rodzinne, fundusze wspólnego inwestowania i fundacje – są odpowiednimi i wiarygodnymi dostawcami finansowania długoterminowego, biorąc pod uwagę dłuższe perspektywy czasowe ich modeli biznesowych; podkreśla, że odpowiednie wymogi ostrożnościowe i nadzorcze dotyczące inwestorów instytucjonalnych muszą zostać udoskonalone i dostosowane, tak aby promować inwestycje długoterminowe na rzecz inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki realnej;
32. podkreśla potrzebę zwiększenia dostępu do rynków kapitałowych za pośrednictwem nowych źródeł finansowania, takich jak pierwsze oferty publiczne, finansowanie społecznościowe, pożyczki społecznościowe i obligacje (zabezpieczone) lub za pośrednictwem nowych segmentów rynku; wzywa UE do uwzględnienia i oparcia się na udanych inicjatywach krajowych w celu zidentyfikowania i usunięcia przeszkód w zakresie pierwszych ofert publicznych; popiera wprowadzenie klasyfikacji rynków na rzecz wzrostu MŚP w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych; wzywa

Komisję do wsparcia rozwoju powyższego poprzez przegląd dyrektywy w sprawie prospektu emisyjnego; wzywa Komisję do rozważenia podejścia międzydyrekcyjnego w celu zbadania sposobów na ulepszenie rynków publicznych pod kątem MSP oraz zbadania, w jaki sposób dyrektywy planu działań w zakresie usług finansowych mogą różnicować grupę inwestorów;

33. zachęca do działań regulacyjnych mających na celu zagwarantowanie wysokiej jakości sekurytyzacji aktywów przy jednoczesnym unikaniu wysoce złożonych struktur, zbytniej resekurytyzacji i więcej niż trzech transz; zauważa, że istnieje możliwość zwiększenia standaryzacji i przejrzystości w odniesieniu do ryzyka bazowego; wzywa Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny do uważnego śledzenia prac grupy roboczej ds. sekurytyzacji Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych i Rady Stabilności Finansowej i do aktywnego udziału w tych pracach; zauważa, że brakuje konsekwentnego podejścia, i dlatego wzywa do opracowania ogólnych ram regulacyjnych i definicji „sekurytyzacji wysokiej jakości”; jest zdania, że sekurytyzacja wysokiej jakości może odgrywać użyteczną rolę w pośrednictwie finansowym w zakresie długo- i krótkoterminowych aktywów, a także może być korzystna dla małych i średnich kredytobiorców;
34. zauważa, że sekurytyzacja była jednym z czynników prowadzących do kryzysu, jako że długoterminowa odpowiedzialność za ryzyko została rozproszona w ramach łańcucha sekurytyzacyjnego; wzywa zatem Komisję, aby kontynuowała wzmocnianie systemu bankowego, w tym banków spółdzielczych i publicznych banków oszczędnościowych oraz umożliwianie bankom dostępu do długoterminowych operacji refinansowania w celu pokrycia ich inwestycji długoterminowych;
35. z zadowoleniem przyjmuje działania poprawiające jakość kredytową Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji, mające na celu generowanie dodatkowego finansowania dla MŚP;
36. wzywa Komisję Europejską do zmniejszania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i regulacyjnych, a szczególnie, by brała pod uwagę specyfikę MŚP i przedsiębiorców; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie programu „Small Business Act dla Europy”, programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) i programu Horyzont 2020; zauważa, że rozdrobnienie rynków finansowych spowodowało, że finansowanie sektora MŚP jest trudniejsze i bardziej uciążliwe;
37. zaleca utworzenie przez EBI specjalnego oddziału na potrzeby finansowania MŚP, oferującego indywidualnie opracowywane warunki kredytowania;
38. zauważa apel Komisji, która wzywa do wykorzystywania kapitału private equity lub kapitału wysokiego ryzyka, jak reguluje to dyrektywa w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, jako alternatywnego źródła finansowania, w szczególności wobec przedsiębiorstw w fazie rozruchu i wzrostu; zauważa, że aktualny system podatkowy sprzyja wyraźnie finansowaniu dłużnemu; jest zdania, że przedsiębiorstwa private equity i venture capital mogą zapewnić cenne niefinansowe wsparcie w postaci usług doradztwa, doradztwa co do strategii marketingowej i szkolenia; wzywa Komisję do dalszego oceniania roli takich firm w finansowaniu gospodarki UE; wzywa Komisję do pracy nad wyeliminowaniem uprzedzeń wobec kapitału własnego w

różnych krajowych, europejskich i globalnych gospodarkach;

Otoczenie prawne

39. podkreśla, że sprzyjające inwestorom otoczenie biznesowe z silną motywacją do postępu technologicznego stanowi warunek wstępny do uczynienia z UE atrakcyjnego miejsca dla bezpośrednich inwestycji zagranicznych; podkreśla potrzebę zachęcania do korzystania ze swobodnego przepływu kapitału w UE oraz między UE a państwami trzecimi, tak aby umożliwić UE dostęp do globalnych zasobów kapitałowych; w tym kontekście zauważa w szczególności znaczenie zapewnienia, że dyrektywa w sprawie ZAFI zostanie wdrożona w sposób zachęcający do inwestycji zagranicznych w Europie;
40. uważa za ważne dla inwestorów, by mieli wybór spośród wielu atrakcyjnych produktów inwestycyjnych w celu różnicowania swoich inwestycji;
41. podkreśla potrzebę wyeliminowania nadmiernego przyjmowania perspektywy krótkoterminowej przez inwestorów oraz podjęcia działań wspierających odpowiedzialną kulturę inwestowania sprzyjającą długoterminowym inwestycjom w UE;
42. podkreśla potrzebę osiągnięcia wspólnego zrozumienia, zgodnie z którym stabilność finansowa i rozwój nie wykluczają się wzajemnie, ale są ze sobą powiązane i stanowią istotną podstawę dla budowania i zwiększania zaufania inwestorów w perspektywie długoterminowej;
43. podkreśla znaczenie edukacji finansowej i świadomości inwestorów w zakresie tworzenia kultury inwestowania długoterminowego w UE oraz rolę, jaką w tym kontekście mogą odegrać regulacje UE;
44. zaznacza, że spójne ramy regulacyjne i pewność prawa są niezbędne dla funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych; uważa, że obecna i przyszła reforma systemu regulacyjnego powinna zostać poddana wnikliwej ocenie, a jej skutki powinny być uważnie śledzone; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przyspieszenia działań mających na celu propagowanie unii bankowej, by zmniejszyć rozdrobnienie rynków finansowych; wzywa Komisję do ukończenia tworzenia jednolitego rynku dla usług w celu uwolnienia jego pełnego potencjału;
45. wzywa do wdrażania zachęt mających na celu zwiększenie długoterminowego zaangażowania akcjonariuszy, takich jak dodatkowe prawa głosu w zarządzie, dodatkowe udziały i wyższe dywidendy;
46. wzywa Komisję do dokonania dokładnej oceny łącznych skutków zarówno przyjętych już, jak i bieżących regulacji systemu finansowego w zakresie długoterminowych inwestycji;
47. z zadowoleniem przyjmuje postępy w trwających negocjacjach dotyczących transatlantyckiego partnerstwa handlowego i inwestycyjnego; zauważa znaczenie tych negocjacji dla wzmocnienia polityk i środków mających na celu zwiększenie inwestycji UE–USA na rzecz tworzenia miejsc pracy, zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz międzynarodowej konkurencyjności;

48. jest zdania, że każdy wniosek ustawodawczy w sprawie stosownych regulacji usług finansowych powinien uwzględniać szczegółową ocenę skutków dla finansowania długoterminowego;
49. popiera zwrócenie się Komisji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o zbadanie, czy niektóre przepisy dotyczące wymogów kapitałowych w ramach systemu Wyplacalność II powinny zostać dostosowane w celu uniknięcia ewentualnych przeszkód dla finansowania długoterminowego; wzywa Komisję do przeprowadzenia pełnych konsultacji w sprawie proponowanych dostosowań zanim prace nad nimi zostaną zakończone oraz do wprowadzenia następnie zmian w przepisach;
50. ponawia swój apel, by wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych przypisywał odpowiednią wagę ryzyka ekspozycjom całkowicie zabezpieczonym hipotekami na projektach infrastrukturalnych o najbardziej krytycznym znaczeniu w dziedzinie transportu, energetyki i łączności; uważa, że kolejne akty prawne powinny uwzględniać wymagania długoterminowych inwestorów, pomiar ryzyka aktywów finansowych przy wzięciu pod uwagę rodzaju i okresu trwania zobowiązań oraz uznawać pozytywny wpływ stałych zobowiązań;
51. zachęca Komisję, aby dążyć do zacieśnionej współpracy międzynarodowej i zbieżności w obszarze inwestycji długoterminowych poprzez prowadzenie dialogu o charakterze globalnym na szczycie G-20 oraz Rady Stabilności Finansowej;
52. uważa, że inwestycje w długoterminowe aktywa wymagają dogłębnej znajomości i oceny długoterminowego ryzyka, które jest z nimi związane; podkreśla zatem, że inwestorzy muszą zgromadzić solidną wiedzę ekspercką oraz właściwie zarządzać ryzykiem, aby zabezpieczyć długoterminowe zobowiązania;
53. uważa, że racjonalne zasady księgowania spójne z długoterminowymi celami mającymi zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych, takimi jak przejście na gospodarkę przyjazną dla klimatu, mogą zwiększyć przejrzystość i spójność informacji finansowych oraz powinny w sposób systematyczny uwzględniać długoterminowy model gospodarczy inwestora; niemniej jednak podkreśla, że wprowadzenia w życie tych zasad księgowania nie może skutkować tworzeniem zachęt do procyklicznych strategii; wzywa Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości do uwzględniania ryzyka procykliczności przy dokonywaniu przeglądu praktyk według wartości rynkowej lub w oparciu o model oraz do uznania kluczowego znaczenia ostrożności przy przeglądzie ram koncepcyjnych; uważa, że udostępnienie jasnych i ujednoczonych informacji niefinansowych dotyczących dużych przedsiębiorstw może zwiększyć przejrzystość i przyczynić się do tworzenia otoczenia sprzyjającego inwestorom;
54. zachęca Komisję do uważnego śledzenia prac grupy G-20 nad wnioskiem o utworzenie wielostronnych ram inwestycyjnych, które określą minimalne standardy oraz zmodyfikują niektóre regulacje prawne dotyczące długoterminowego inwestowania i zasad księgowania według wartości godziwej w celu uwzględnienia krótkookresowych wahań i zmienności, a tym samym przyczyniając się do wspierania inwestycji transgranicznych;

55. jest zdania, że istnieje silna potrzeba stworzenia godnego zaufania środowiska podatkowego, które zapobiegnie utrudnieniom dla długoterminowych inwestycji; zauważa, że niektóre rodzaje zachęt oraz ulg podatkowych mogą być kluczowe dla wspierania inwestycji; zachęca do dzielenia się dobrymi praktykami i podkreśla, że rynek wewnętrzny wymaga spójniejszej przejrzystości i lepszej koordynacji krajowych strategii podatkowych w celu usprawnienia inwestycji transgranicznych i uniknięcia podwójnego opodatkowania oraz podwójnego nieopodatkowania; zachęca państwa członkowskie i Komisję do oceny możliwości przyznania projektom infrastrukturalnym korzystnych warunków podatkowych lub innych zachęt i ulg podatkowych w celu propagowania inwestycji długoterminowych;
56. wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi zrewidowały swoje narzędzia planowania budżetu i do opracowania i przedstawienia swoich własnych krajowych planów infrastrukturalnych w celu dostarczenia inwestorom i innym zainteresowanym stronom szczegółowych informacji oraz umożliwienia większej pewności i wcześniejszego planowania w odniesieniu do przyszłych projektów; wzywa Komisję do umożliwienia państwom członkowskim opracowania środków standaryzacji zapisu danych w projektach infrastrukturalnych oraz zapewnienia dostępu do nich za pośrednictwem centralnego magazynu danych;
57. uważa, że stabilne ramy regulacyjne są niezbędne dla koncesjonariuszy wielkich infrastruktur transportowych finansowanych bez środków publicznych, aby dzięki odpowiednim przepisom dotyczącym wyceny umożliwić dostęp do niezbędnych finansowań, zwrotu kosztów w dłuższej perspektywie, jak również wystarczającego zwrotu z inwestycji;
58. wzywa Komisję do oceny wpływu zachęt podatkowych stosowanych przez państwa członkowskie na potrzeby długoterminowego finansowania i przechodzenia na energię ze źródeł odnawialnych oraz zidentyfikowania najlepszych praktyk w zakresie różnicowania między niższymi kosztami inwestycyjnymi dla zielonych inwestycji i wyższymi kosztami inwestycyjnymi dla inwestycji niezgodnych z założeniami przejścia na wykorzystywanie zrównoważonych źródeł energii;
59. zwraca się o przyznanie MŚP priorytetowego dostępu do europejskich funduszy przeznaczonych na inwestycje długoterminowe, jako że MŚP są siłą napędową wzrostu i tworzenia miejsc pracy w UE; uważa, że temu dostępowi powinno towarzyszyć uproszczenie procedur składania wniosków; podkreśla konieczność zapewnienia łatwiejszego dostępu do finansowania w ciągu całego okresu istnienia firmy w celu stworzenia i utrzymania trwałych i dobrych jakościowo miejsc pracy;
60. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zachęcanie funduszy emerytalnych do podejmowania odpowiedzialnych społecznie decyzji inwestycyjnych zgodnych z unijnymi i międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka oraz normami społecznymi i środowiskowymi, w tym z odpowiednimi wytycznymi i zasadami OECD i ONZ; przypomina, że plany Komisji związane z przeglądem dyrektywy w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami nie mogą zniechęcać do zrównoważonego finansowania długoterminowego;
61. podkreśla potrzebę lepszych regulacji finansowych i nadzoru finansowego w celu ochrony

pracowników, podatników i gospodarki realnej przed przyszłymi niedoskonałościami rynku;

62. wzywa Komisję do wzmocnienia komunikacji i stosunków z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) w związku z tworzeniem kredytów dopasowanych do potrzeb i systemów gwarancyjnych; zachęca EBI do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i regionami nad wdrażaniem przez nie nowych innowacyjnych instrumentów finansowych pochodzących z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do dalszego wspierania strategii inwestycyjnej ukierunkowanej na sektor gospodarki społecznej; ponadto zwraca się do EBI o rozważenie większej elastyczności podczas określania wielkości i zasad dotyczących pożyczek dopasowanych do potrzeb i innych powiązanych systemów, tak aby były one jak najbardziej kompatybilne z instrumentami finansowymi oferowanymi w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, szczególnie w odniesieniu do właściwego finansowania dla młodych przedsiębiorców i przedsiębiorstw społecznych;
63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentowi państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Inwestowanie długoterminowe jest kluczowe dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. Bez tego nie można rozpocząć ani pomyślnie zrealizować strategicznych projektów w obszarach infrastruktury, badań i rozwoju oraz innowacji. Obecnie prawie wszystkie kraje europejskie prowadzą politykę konsolidacji budżetowej, aby poradzić sobie ze swoim długiem. Podczas gdy racjonalne strategie budżetowe stanowią podstawy, dla Europy ważne jest wejście na drogę zrównoważonego wzrostu poprawiającego jej konkurencyjność względem pozostałych regionów świata i zapewniającego tworzenie miejsc pracy. Finansowanie gospodarki realnej odgrywa zasadniczą rolę w tym procesie, w Europie jest jednak znacznie utrudnione.

W czasach napięć na rynkach finansowych, spowodowanych głównie trwającym światowym kryzysem finansowym i nierozwiązanym kryzysem zadłużeniowym, tradycyjne poleganie przez Europę, w znaczącym stopniu, na finansowaniu za pośrednictwem banków okazało się dużą przeszkodą dla procesu pośrednictwa w podziale środków. Wysoki stopień niechęci do podejmowania ryzyka nie tylko spowodował wyczerpanie finansowania, ale również uniemożliwia podejmowanie niezbędnych inwestycji, a co za tym idzie powoduje zastój w procesie ożywienia koniunktury.

Brak alternatywnych instrumentów finansowania kapitałowego i finansowania dłużnego utrudnia wzrost potencjału wielu przedsiębiorstw, podczas gdy ograniczenie finansowania ze środków publicznych zatrzymało pilną potrzebę inwestycji w edukację, technologię, badania i rozwój, urządzenia transportowe, jak również infrastrukturę łączności. Tej kwestii nie da się jednak zaradzić jednym rozwiązaniem.

Banki komercyjne, czy to banki prywatne, kasy oszczędnościowe czy banki spółdzielcze, w większości krajów pozostaną głównym źródłem finansowania, potrzebne są jednak alternatywy, by zapłacić lukę w finansowaniu i uzupełnić proces tradycyjnego pośrednictwa przez banki.

Należy stworzyć ramy regulacyjne dla ustanowienia mechanizmów inwestowania z wykorzystaniem finansowania pochodzącego z wielu źródeł i skierowania go na inwestowanie długoterminowe w sposób racjonalny i zrównoważony. Istnieją jednak dwie różne grupy docelowe: z jednej strony inwestorzy instytucjonalni, którzy obsługiwani są w ramach alternatywnych funduszy inwestycyjnych lub wniosku Komisji w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (ELTIF); z drugiej strony istnieją prywatne gospodarstwa domowe, którym również potrzebne są mechanizmy umożliwiające skierowanie ich krótkoterminowej płynności na długoterminowe inwestycje. Takie fundusze inwestycyjne byłyby mniej płynne niż UCITS i wiązałyby się z konkretnymi prawami do umorzenia, ale umożliwiałyby prywatnym gospodarstwom domowym skorzystanie z dodatkowego rozwiązania służącego oszczędzaniu na emeryturę.

Krajowe i wielostronne banki rozwoju, takie jak *Kreditanstalt für Wiederaufbau* (KfW), *Europejski Bank Inwestycyjny* (EBI) i *Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju* (EBOR), mogą okazać się przydatne w stymulowaniu finansowania prywatnego w celu pobudzenia długoterminowego finansowania przedsiębiorstw służącym szerszemu interesowi

publicznemu; mianowicie konkretnych celów polityki publicznej związanych z wartością dodaną w szerszym kontekście gospodarczym, społecznym i środowiskowym.

Inwestorzy instytucjonalni, np. zakłady ubezpieczeń (na życie), fundusze emerytalne, fundusze wspólnego inwestowania i fundacji, są odpowiednimi dostawcami finansowania długoterminowego, biorąc pod uwagę dłuższe perspektywy czasowe ich modeli biznesowych.

Biorąc pod uwagę zależność Europy od pożyczek bankowych, istnieje pilna potrzeba dalszego rozwoju dostępu do rynków kapitałowych, w szczególności dla mniejszych przedsiębiorstw. Nowe źródła finansowania przedsiębiorstw mogą obejmować pierwsze oferty publiczne, emisję długu publicznego, tworzenie nowych systemów obrotu dopasowanych do konkretnych potrzeb, jak również większy dostęp do kapitału private equity i kapitału wysokiego ryzyka.

Poczyniono już pewne kroki mające na celu generowanie dodatkowego finansowania dla MŚP, mianowicie podjęto działania poprawiające jakość kredytową Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) oraz opracowano Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji. Zachęca się jednak Komisję Europejską do dalszego zmniejszania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i regulacyjnych, zgodnie z programem Small Business Act i rozporządzeniem w sprawie Programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

Ważną rolę w pośrednictwie finansowym odgrywać może również sekurytyzacja, jako że może stanowić skuteczną technikę delewarowania i odciążania bilansów banków, stwarzając w ten sposób dodatkową zdolność udzielania pożyczek. Proces sekurytyzacji jest jednak wysoce piętnowany ze względu na kryzys na amerykańskim rynku kredytów hipotecznych typu sub-prim, co doprowadziło do powstania nieporozumień. Należy jednak zachęcać do sekurytyzacji wysokiej jakości aktywów przy jednoczesnym unikaniu wysoce złożonych struktur. W tym względzie Komisja Europejska powinna uważnie śledzić prace międzysektorowej grupy roboczej ds. sekurytyzacji Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych i Rady Stabilności Finansowej.

Światowy kryzys finansowy, który nastąpił po upadku Lehman, w dramatyczny sposób uwidoczniał potrzebę posiadania dodatkowych środków dla wzmocnienia odporności sektora finansowego. Podczas gdy Stany Zjednoczone pracują nad jednym wszechstronnym aktem ustawodawczym, ustawą Dodd-Franka, UE wzmacnia regulacje systemu finansowego za pomocą kilku aktów ustawodawczych. Wybór tego podejścia spowodował jednak ogromną trudność w ocenie łącznych skutków wszystkich aktów ustawodawczych z zakresu finansów na gospodarkę ogółem, w szczególności na finansowanie długoterminowe. Oczywiście stało się jednak, że w celu uniknięcia przeszkód w długoterminowym finansowaniu, w pewnych obszarach niezbędne może być ostrożne dostosowanie pewnych przepisów, w szczególności w ramach systemu Wyłagalność II. Zalecane dostosowanie nie jest w żadnym wypadku apelem o deregulację, która mogłaby ponownie zagrozić stabilności sektora finansowego.

Skuteczną i opłacalną metodą usprawniającą współpracę pomiędzy sektorem publicznym a prywatnym w zakresie pewnych inwestycji, w szczególności projektów infrastrukturalnych, mogą być partnerstwa publiczno-prywatne (PPP). Istnieje jednak silna potrzeba wysokiego

poziomu wiedzy specjalistycznej, aby dokonać odpowiednich uzgodnień w zakresie wyboru, oceny, projektowania, długoterminowego planowania i finansowania takich projektów.

Aby nowi uczestnicy mogli wkroczyć do gry, ustawodawcy powinni skupić się na stworzeniu sprzyjającego i wspierającego środowiska biznesowego, aby przyciągnąć kapitał zagraniczny i uczynić z Europy atrakcyjne miejsce inwestowania oraz uniknąć zbudowania tzw. „europejskiej twierdzy”. Środowisko, o którym mowa, charakteryzowałoby się, między innymi, inicjatywami skierowanymi na łączenie zasobów finansowych, racjonalny system podatkowy, odpowiednie zasady księgowania, efektywny ład korporacyjny i wydajną regulację ostrożnościową – wszystko w ramach funkcjonowania jednolitego rynku.

Ponadto, jako że kwestia ta ma znaczenie ogólnoświatowe, Komisja Europejska powinna dążyć do większej współpracy międzynarodowej i ujednoczenia w zakresie finansowania długoterminowego poprzez prowadzenie ogólnoświatowego dialogu zarówno na poziomie G-20, jak i Rady Stabilności Finansowej.

Uzupełnienie luki w finansowaniu jest kluczowe, aby dopilnować, by innowacyjne jednostki gospodarcze w fazie wzrostu, w szczególności te małe i średnie, wykorzystywały swój potencjał w pełni i odgrywały istotną rolę w stymulowaniu wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy.

11.12.2013

OPINIA KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej
(2013/2175 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sergio Gutiérrez Prieto

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze panującą na rynkach finansowych ogólną tendencję do zachowań o charakterze krótkoterminowym, a także wzrost niechęci do podejmowania ryzyka spowodowany kryzysem finansowym; mając na uwadze, że długoterminowe finansowanie jest właściwszym sposobem reagowania na wyzwania społeczne, ekologiczne i demograficzne, przed którymi stoi Europa;
- B. mając na uwadze, że przyjęcie perspektywy długoterminowej przez przykładowo inwestowanie w klasy aktywów wymagające od inwestorów podejmowania zobowiązań długoterminowych może być korzystne dla inwestorów oraz dla szerszej pojętej gospodarki, zwiększyć stabilność rynków finansowych, zmniejszyć koszty dla pojedynczych przedsiębiorstw, a zwłaszcza koszt dostępu do finansowania, stworzyć możliwości zatrudnienia oraz połączyć stałą stopę rentowności dla inwestorów z pozytywnym oddziaływaniem społecznym;
- C. mając na uwadze, że z powodu z kryzysu finansowego i będącej jego konsekwencją zapaści kredytowej małe i średnie przedsiębiorstwa ponoszą niezwykle wysokie koszty kredytowe, a coraz mniejsza dostępność kredytów zagraża zdolności tych przedsiębiorstw do tworzenia miejsc pracy; mając na uwadze, że według Instytutu Finansów Międzynarodowych mniejsze przedsiębiorstwa w krajach peryferyjnych płacą od 4 do 6 punktów procentowych więcej za kredyt bankowy niż ich odpowiedniki w centralnej Europie;
- D. mając na uwadze, że rosnące całkowite bezrobocie, a w szczególności bezrobocie

młodzięży, jest głównym zagrożeniem dla gospodarczej i społecznej konwergencji na szczeblu UE;

- E. mając na uwadze, że rynki obligacji korporacyjnych, papierów wartościowych i sekurytyzacji w UE pozostają stosunkowo słabo rozwinięte w porównaniu z niektórymi innymi gospodarkami, a finansowanie pozabankowe jest w dużej mierze niedostępne dla MŚP, co osłabia ich potencjał wzrostu i zdolność tworzenia miejsc pracy.
  - F. mając na uwadze, że konwergencję gospodarczą i społeczną państw członkowskich można osiągnąć za pośrednictwem strategii długoterminowego finansowania; mając na uwadze, że taka strategia powinna koncentrować się na niefinansowych i finansowych możliwościach dla MŚP, ponieważ to one są głównym źródłem zatrudnienia i wzrostu zatrudnienia;
1. podkreśla, że długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej powinno także służyć interesowi publicznemu oraz że powinny przyświecać mu także cele sprzyjające spójności społecznej, sprawiedliwości społecznej i równemu traktowaniu, dzięki skoncentrowaniu się na zasobach gospodarczych i finansowych oraz ich optymalnym wykorzystywaniu; podkreśla, że cele te stanowią potencjalną wartość dodaną finansowania długoterminowego dla interesu publicznego; domaga się obiektywnych wskaźników w tej dziedzinie, jako że interesu publicznego nie można mierzyć jedynie miarą gospodarczą;
  2. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie finansowania długoterminowego jako środek sprzyjania transgranicznemu inwestowaniu długoterminowemu w rzeczowe aktywa trwałe (takie jak infrastruktura energetyczna, transportowa i telekomunikacyjna) oraz w wartości niematerialne (takie jak edukacja, badania naukowe i rozwój), które przynoszą znaczne korzyści społeczne, przyczyniają się do podnoszenia poziomu życia i tworzenia miejsc pracy dobrej jakości;
  3. zauważa, że Unia stoi w obliczu istotnych wyzwań – szczególnie w takich dziedzinach jak reindustrializacja, transformacja sektora energetycznego oraz sprzęt cyfrowy – które wymagają znacznych inwestycji; uważa, że odpowiedzialność za wspieranie tych inwestycji, dzięki którym może powstać wiele miejsc pracy, spoczywa na organach publicznych; uważa, że unijna polityka konkurencji nie może hamować tych inwestycji;
  4. podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznych i wydajnych ram długoterminowego finansowania dzięki stworzeniu instrumentów i mechanizmów przynoszących korzyści inwestorom, udziałowcom, pracownikom oraz służących interesowi publicznemu w ogóle; w tym kontekście odnotowuje możliwe korzyści z zezwalania pracownikom na finansowy udział w zyskach przedsiębiorstw oraz z innych form innowacyjnego finansowania długoterminowego; zachęca Unię Europejską do jeszcze większego skoncentrowania się na bankach rozwoju jako elemencie strategii ożywienia gospodarczego;
  5. uważa, że stworzenie skutecznych i wydajnych ram finansowania długoterminowego wymaga zbieżności europejskich i krajowych strategii politycznych i że w z związku z tym EBI powinien wspierać banki rozwoju w celu zapewnienia płynności małym i średnim przedsiębiorstwom oraz stworzenia odpowiednich warunków sprzyjających

wzrostowi produkcji, a w rezultacie wzrostowi zatrudnienia;

6. podkreśla, że inwestycje długoterminowe, sprzyjające trwałemu zatrudnieniu, mogą być realizowane tylko dzięki odpowiedniemu finansowaniu, które z kolei zależy w dużym stopniu od zdolności gospodarki do generowania oszczędności;
7. z zadowoleniem przyjmuje skupienie działań na kapitale produkcyjnym, który inwestuje się w gospodarkę realną, w przeciwieństwie do kapitału finansowego używanego do spekulacji; zwraca się do Komisji o sprzyjanie inwestycjom długoterminowym w obszarach zdolnych do wygenerowania najkorzystniejszych społecznych efektów zewnętrznych oraz do przyczynienia się do realizacji celów strategii Europa 2020, a które nie otrzymują w tej chwili odpowiedniego finansowania (np. sektor MŚP, projekty infrastrukturalne czy projekty budownictwa socjalnego), oraz o pominięcie nieproduktywnych obszarów w celu zapobiegnięcia powstaniu nowych baniek finansowych;
8. zwraca uwagę na znaczenie pośredniego pozytywnego wpływu, jaki mogą wywrzeć europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne (ELTIF) na finansowanie projektów w budownictwa socjalnego lub finansowanie stowarzyszeń odpowiedzialnych za zarządzanie lokalami socjalnymi, z uwagi na swój stabilny i długoterminowy charakter inwestycyjny;
9. zwraca się o przyznanie MŚP priorytetowego dostępu do ELTIF, jako że MŚP są siłą napędową wzrostu i tworzenia miejsc pracy w UE; uważa, że temu dostępowi powinno towarzyszyć uproszczenie procedur składania wniosków; podkreśla konieczność zapewnienia łatwiejszego dostępu do finansowania w ciągu całego okresu istnienia firmy w celu stworzenia i utrzymania trwałych i dobrych jakościowo miejsc pracy;
10. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zachęcanie funduszy emerytalnych do podejmowania odpowiedzialnych społecznie decyzji inwestycyjnych zgodnych z unijnymi i międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka oraz normami społecznymi i środowiskowymi, w tym z odpowiednimi wytycznymi i zasadami OECD i ONZ; przypomina, że plany Komisji związane z przeglądem dyrektywy w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami nie mogą zniechęcać do zrównoważonego finansowania długoterminowego;
11. popiera długoterminowe planowanie finansowe, które ułatwiają strategie polityczne oparte na antycypowaniu oraz odpowiedzialnych społecznie i zdrowych inwestycjach; z myślą o zapewnieniu trwałego wzrostu zatrudnienia zwraca się do państw członkowskich o wspieranie przeznaczania oszczędności na inwestycje długoterminowe za pośrednictwem rozsądnych politycznych strategii podatkowych, skutecznych systemów podatkowych i strategii politycznych zwiększających zdolność gospodarki do przyciągania inwestycji długoterminowych, w tym inwestycji zagranicznych;
12. wzywa państwa członkowskie do stworzenia odpowiedniego ustawodawstwa, dzięki któremu finansowanie długoterminowe będzie dostępne dla przedsiębiorstw bez względu na wielkość, co z kolei przyczyni się do tworzenia miejsc pracy; przypomina, że ciągły brak płynności MŚP może ograniczyć ich działalność gospodarczą i doprowadzić do utraty dalszych miejsc pracy;

13. zwraca się do państw członkowskich o wspieranie wzrostu gospodarki i zatrudnienia w drodze propagowania oszczędzania długoterminowego poprzez politykę mobilizacji oszczędności;
14. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia odpowiednich ram finansowych i makroekonomicznych w celu osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego, a jednocześnie do zwrócenia szczególnej uwagi na trwałe dobra kapitałowe dzięki stworzeniu solidnych i zrównoważonych instrumentów odpowiadających celom w zakresie zmniejszenia bezrobocia i ożywienia gospodarczego środowiska biznesowego;
15. zwraca się do Komisji o zajęcie się niespełnionym postulatem inwestorów indywidualnych dotyczącym możliwości inwestowania w aktywa długoterminowe, co umożliwiłoby zgromadzenie znaczącego kapitału na inwestycje długoterminowe i wykorzystanie dodatkowego potencjału zatrudnienia; podkreśla, że należy zapewnić dodatkową ochronę inwestorów indywidualnych, a ponadto należy wdrożyć dostosowane do potrzeb strategie na rzecz edukacji finansowej i podnoszenia wiedzy w celu informowania potencjalnych i faktycznych użytkowników instrumentów inwestowania długoterminowego o korzyściach długoterminowego oszczędzania i inwestowania, lecz także o wszelkich potencjalnych kosztach i ryzyku;
16. podkreśla potrzebę lepszych regulacji finansowych i nadzoru finansowego w celu ochrony pracowników, podatników i gospodarki realnej przed przyszłymi niedoskonałościami rynku;
17. podkreśla, że długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej i jego potencjał tworzenia miejsc pracy będą funkcjonowały tylko pod warunkiem, że w ramach ELTIF zostaną należycie uwzględnione różne potrzeby inwestorów profesjonalnych, półprofesjonalnych i indywidualnych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.12.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 41 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Philippe De Backer, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Anthea McIntyre, Evelyn Regner, Tatjana Ždanoka, Gabriele Zimmer

20.12.2013

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej
(2013/2175 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Joachim Zeller

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że długoterminowy fundusz kapitałowy jest niezbędny, aby polityka regionalna UE była skuteczna; w świetle dużych różnic między regionami w udzielaniu kredytów dla podmiotów gospodarki podkreśla rolę funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w długoterminowym wsparciu wzrostu i zatrudnienia; w związku z powyższym zwraca uwagę, że istnieje konieczność efektywnego wykorzystania tych środków;
2. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by uczynić dostępność kapitału inwestycyjnego zależną w mniejszym stopniu od klasycznego finansowania z kredytów udzielanych przez banki komercyjne, które okazały się być podatne na sytuacje kryzysowe; wzywa ponadto Komisję Europejską i państwa członkowskie do przyspieszenia działań mających na celu propagowanie unii bankowej, tak by banki powróciły do finansowania realnej gospodarki oraz udzielały wsparcia na potrzeby inwestycji publicznych i prywatnych, uwzględniając fakt, że wiele banków dokapitalizowanych ze środków publicznych nie jest w stanie udzielić wsparcia finansowego dla MŚP i inwestycji na szczeblu regionalnym i lokalnym;
3. zwraca uwagę na sytuację w wielu państwach członkowskich, w których banki komercyjne nadal uzależniają finansowanie inwestycji od surowych warunków, które nie mają uzasadnienia, zwłaszcza w przypadku mikroprzedsiębiorstw i MŚP, szczególnie tych zakładanych przez ludzi młodych, tym samym uniemożliwiając mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom otrzymanie wsparcia; dostrzega zatem potrzebę stworzenia alternatywnych możliwości finansowania, które w szczególności pokryją zapotrzebowanie na kredyty małych i średnich przedsiębiorstw; podkreśla znaczenie dokonania oceny ex ante i ex post odnośnych przepisów prawnych, które pomogą MŚP uzyskać dostęp do

finansowania;

4. podkreśla rolę, jaką w finansowaniu MŚP odgrywają banki spółdzielcze, gospodarka społeczna, a także regionalne i lokalne inwestycje o niewielkiej skali;
5. wzywa państwa członkowskie do zmniejszenia przeszkód i ograniczeń, które mogą uniemożliwić spółdzielniom i przedsiębiorstwom społecznym dostęp do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a także do stworzenia warunków sprzyjających zrównoważonym inwestycjom w innowacje ekologiczne i społeczne oraz tworzeniu miejsc pracy na szczeblu lokalnym i regionalnym;
6. podkreśla rolę zdecentralizowanych regionalnych instytucji finansowych, które nie przestały proponować korzystnych możliwości finansowania podmiotom regionalnej i lokalnej gospodarki nawet podczas kryzysu finansowego, i podkreśla, że należy te lokalne i regionalne struktury – niektóre z nich o charakterze spółdzielczym – wzmocnić; ponadto zwraca uwagę na znaczenie możliwości korzystania z mikrokredytów i dostępności alternatywnych źródeł finansowania dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, które powinny znajdować się na czele strategii wychodzenia z kryzysu i długoterminowych celów UE;
7. wyraża zadowolenie z większego wykorzystania funduszy odnawialnych w przyszłym okresie finansowania polityki spójności, zważywszy na trudności z pozyskaniem finansowania publicznego oraz z coraz większej skuteczności tej formy pomocy zwrotnej; wyraża także zadowolenie, że ten rodzaj finansowania jest otwarty dla wszystkich obszarów działalności objętych zakresem funduszy strukturalnych;
8. zwraca uwagę, że wykorzystywanie instrumentów finansowych w polityce spójności, w szczególności w odniesieniu do MŚP, powinno zostać w przyszłości wzmocnione, ponieważ może ono zagwarantować fundusze odnawialne, sprzyjać partnerstwu publiczno-prywatnemu i osiągnąć efekt mnożnikowy w ramach budżetu UE;
9. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie ułatwienia dostępu MŚP do finansowania bankowego i pozabankowego, biorąc pod uwagę centralne miejsce, jakie zajmuje rozwój MŚP oraz ich wspieranie w polityce regionalnej w czasach kryzysu;
10. jednocześnie podkreśla konieczność pozostawienia w miarę możliwości także bezpośrednio wypłacanych bezzwrotnych środków, ponieważ dzięki temu władzom lokalnym i regionom umożliwi się wybranie najbardziej stosownego instrumentu lub kombinacji instrumentów w zależności od ich indywidualnych potrzeb; opowiada się za tym, aby w porównaniu ze standardowymi instrumentami UE w przypadku indywidualnych rozwiązań na szczeblu regionalnym nie można było wprowadzać surowszych kryteriów;
11. wzywa do dokładności w rozliczeniach, monitorowaniu i procesach audytu w przypadku instrumentów finansowych, nie przekreślając przy tym jednak głównej zalety funduszy odnawialnych – mniejszych obciążeń administracyjnych dla MŚP – poprzez wprowadzanie nowych i dodatkowych wymogów; podkreśla w związku z powyższym szczególny charakter instrumentów finansowych w polityce spójności, które są głównie wykorzystywane do finansowania projektów w słabiej rozwiniętych regionach i regionach

mających trudności gospodarcze, aby poprawić sytuację związaną z niewydolnością rynku i niewystarczającym poziomem inwestycji, w związku z czym skupiają się one nie tylko na krótkoterminowym zysku, ale także na znacznych korzyściach społeczno-ekonomicznych;

12. wzywa Komisję do poprawy komunikacji i stosunków z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) w związku z tworzeniem dopasowanych do potrzeb pożyczek i systemów gwarancyjnych; zachęca EBI do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i regionami nad wdrażaniem przez nie nowych innowacyjnych instrumentów finansowych pochodzących z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do dalszego wspierania strategii inwestycyjnej ukierunkowanej na sektor gospodarki społecznej; ponadto zwraca się do EBI o rozważenie większej elastyczności podczas określania wielkości i zasad dotyczących pożyczek dopasowanych do potrzeb i innych powiązanych systemów, tak aby były one jak najbardziej kompatybilne z instrumentami finansowymi oferowanymi w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, szczególnie w odniesieniu do właściwego finansowania dla młodych przedsiębiorców i przedsiębiorstw społecznych;
13. wzywa do uwzględnienia w większym stopniu szczególnych cech szczebla lokalnego i regionalnego przy tworzeniu przepisów i regulacji dotyczących rynków finansowych; w tym kontekście wskazuje, że miasta i regiony na rynkach finansowych mogą zarówno dokonywać długoterminowych inwestycji, a jednocześnie same być przedmiotem inwestycji.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.12.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 35 - : 1 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Iosif Matula, Jens Nilsson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jan Březina, Catherine Grèze, Juozas Imbrasas, Karin Kadenbach, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Czesław Adam Siekierski, Michael Theurer, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Carl Schlyter, PE

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 22 - : 2 0 : 17
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marino Baldini, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Pablo Zalba Bidegain
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Roberto Gualtieri, Sophia in 't Veld, Oleg Valjalo
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jürgen Creutzmann, Marian Harkin